

הבל החן ושקר היופי

על משחק הכדורגל שנערך השבת, בו נפרדו תוצאות מכבי תל אביב וחיפה בתוצאת התיקו 1:1, מספר שייע גלר:

אני חושב שאני כבר יכול להעביר את אשתי והילד בשקט למלון וזיכור בהרצליה. לפי הנבחרת בחודשים הקרובים, אני בטוח שנגור כאן הרבה יותר מאשר בבית. אין לי כמובן שום טענות למקום הזה. עושים כאן חיים, אוכלים כמו חזירים ומשחקים קלפים. מאנדי נתן פקודה שאסור לשחק יותר מאשר שתיים ביום בקלפים, כי זה מעייף את הרגליים, אולם מצאנו גם לזה פתרון. מאחר שכל שחקן יכול לשחק רק שתיים, הרי יש שחקנים שלא מבינים כלום בספורט הזה ולא משחקים, או היתר משתמשים בזמן שלהם, כמו שבכנסת משתמשים הנואמים של המפלגות בומן של החברים שלהם שאין להם מה לדבר.

בשבת האחרונה קיבלנו קצת חופש כדי לאסוף נקודות בשביל הקבוצות שלנו. כמדע על כל הקבוצות ששיחקו השבת החליטו כנראה לעזור למכבי תל אביב להתקרב לראש הטבלה. הפועל פתח תקוה הספיקה נקודה אחת, הפועל חיפה שתיים וגם הפועל תל אביב התחלקה קצת למטה. אבל הצרה היא שאנחנו לא זורנו מספיק לעצמנו. כמו בחירות יפות. לנצח את מכבי חיפה זה לא היה אף פעם מיבצע קל ביותר במגרש שלהם. אולם הפעם, כשעלינו על הרגל והתחלנו לשחק, היה נראה לנו שאם נפסיד בכבוד, זה יהיה גם כן במזל. החיפאים הציגו כדורגל באמת יפה. קודם כל הם שית קו כמעט לגמרי אותי ואת רפי לוי. ישעיהו אלוץ עמד עלי כמו על ושינו כמעט שלא השתתפו במשחק. במקרים כאלה, שקבוצה מחליטה לשם שומר ראש על שחקן ולהפך ירע לשחק אני חושב שיותר כדאי שניהם ירדו מהמגרש כבר בהתחלה. למשחק הם לא מועילים בין כה וכה, או למה להפסיד סתם כוחות!

החיפאים הזכירו לי הפעם את הבחורות היפות שהם אמנם יפות בשביל להתסכל עליהן, אבל כמו שאומרים, יופי ושכל הם שני דברים אחרים. הם שיחקו משחק יפה, ואם היו נוטנים נקודות לפי היופי, הם היו צריכים בטח לקבל ארבע נקודות ולא שתיים. אלא שהם שכחו כנראה שאת הנקודות מחליפים לפי הגולים ואת הבעיטה של העונות לגמרי. כך קרה שדוקא אנחנו הבקענו את הגול הראשון מהגוליו של רפי לוי, ורק אחרי מאמצים קשים הם הצליחו להשוות את התוצאה 2:2 רגע לפני סוף המשחק. אם לא הם סדנו הפעם בתוצאה גבוהה, הרי אנחנו צריכים להגיד תודה לשחקני ההגנה, שהצילו קצת את כבוד החלוצים.

במסלול

מארב במגרש הכדורסל

נבחרת כדורגל של מדינת ישראל לא התמודדה עמן עד כה, תופעה בחודשים הקרובים בישראל. במסגרת המשחקים גביע העולם בכדורגל, שיערכו ביצילי בשנת 1962, הוגלה ישראל בבית אחד עם מדינות כמו קרטיין, חבשי, רומניה ואיטליה בשלב המשחקים המוקדמים. עד כה התמודדה מדינת ישראל במשחקי גביע העולם עם מדינות יוון, יוגוסלביה ויחייס. ההתמודדות בבית בו משתתפת ישראל תיערך בשני שלבים. ב-1 שלב הראשון תתמודדה ישראל, קפריסין וחבשי. במסגרת בנייהן התמודד עם נבחרות איטליה ורומניה על המקום במשחקי הגמר... אברהם שניאור, מי שהיה בחיר כדורסלני ישראל ופרש בתחילת העונה מקבוצתו, חזר השבוע למגרש הספורט. השבת השתתף שניאור במשחק הכדורסל של קבר צת מכבי תל אביב נגד מכבי רמתים, הוכיח כי עדין כוחו במותניו. הבקיע את שער היריב 11 פעמים רצופות... אלכסנדר בך, שניצח את שניאור, על-ידי המשטרה כחשוד במעשי הונאה ובהתחנות כסרן של צה"ל, היה עד לפני מספר חודשים אחד מי שופטי הכדורסל הפעילים בארץ. אלכס הוצא מאיגוד השופטים אחרי שהתברר כי הוא היה נוהג למנות את עצמו כשופט במשחקים חשובים, מקדים לשפוט במשחק לפני שהרפיע בו השופטים הרשמיים, שנשלחו על-ידי ההתאחדות. בזמן האחרון, כאשר הכריז עליו המשטרה כעל עבריין נמלט, היא ערכה לו מארבים כמעט בכל מגרשי הכדורסל בארץ, בתקווה שאלכס, חובב הספורט המושבע, יופיע באחד מהם.

קאלאס

מאהבת בכל בירה מחכה לחוסיין המלך

המלך חוסיין הזה, הוא גבר רציני ביותר. בכל בירה, יש לו אשה. בלונדון יש לו שירלי אוונס; ברומא מתגעגעת אליו פלאביה טסיו; בפאריס מאוהבת בו לא פחות מאשר מיזאנו בארדו, אחותה של ב. ב. בהוליבוד הוא כבש את ליבה של השחקנית סוזן קאבוט, במינכן סיפח לו את ברברה בהרנס. יש לו אפילו אשה רוברית בלונדון, אחת פולין הולוס. כי לונדון היא עיר גדולה. ציניקים אומרים: "מה הקונץ? אילו הייתי מלך, גם כן היה הולך לי קל." אבל באהבה אין מלכים. הוד מלכותו, שיכול לערוף כל ראש שאינו מוצא חן בעיניו בעמאן, חיבב לנהוג בעדינות ביחסות אירופה, אם הוא רוצה להגיע איתן לאן שהוא רוצה להגיע.

בביקורו האחרון בחו"ל, לפני שלושה חודשים, הוא כבש בסערה את ליבה של ברברה בהרנס ממינכן. המישה ימים עם ברברה — והופ, המלך איננו. קח אותי איתך, התחננה הפרולטין, "איאשר", ענה המלך, "הפרוטוקול אינו מרשה לי." הפרוטוקול היה יפהפה בלונדינית בשם שירלי אוונס, המיטיבה לנגן על הכלי כדי להרגיע את ברברה, קבע איתה חוסיין פגישה בגסטאד, שווייץ, בין גיהמולד לראש השנה. רק פתחה את מוזותיה, כשפלניה התייצב שלוח של הממלכה הארמית: הוד מלכותו מצטרף מאד, עניין דיפלומטי חשוב קורא לו לרואם. העניין הדיפלומטי שמו פלאביה טסיו, יודיה חתיקה. משך שבועיים אכלה ברברה את עצמה. אחריכך העלתה את השיירים על מטוס שטס לעמאן. אם חוסיין לא בא אל ההר...

האם המלך כעס על בואה? הא, הא, הא! הוא לקח אותה לטיולים במדבר, עד שיום אחד קראה בעתון צרפתי שהגיע לארמון מגוריה, כי בעת שהותו בפאריס נראה המלך חוסיין עם מיזאנו בארדו. חוסיין נשבע שזה לא נכון. "באותה תקופה הייתי עוסק בעניין פוליטי ממדרגה ראשונה", נשבע. אבל ברברה כבר ידעה את שיטותיו של המלך, בהידוך יחסים בינלאומיים. "עלינא?" היא שאלה אותו בערבית צחה, והחליטה להישאר בעמאן. סוף-סוף, מלך הוא מלך.

קאלאס קאלאס!

היא כבר לא יוצאת החוצה. היא יושבת שעות אינסופיות על כורסתה, עיניה עצומות, לא מדברת, לא מקבלת איש. היא האשה האומללה ביותר בווינה טירמיון והסביבה. היא — מאריה קאלאס הגדולה. די, היא נוצחה. קולה האלוהי אינו מתפרץ יותר בצחחות חימה. משהו נשבר בתוכה. היא כל כך שבורה, שלא שברה שום דבר בביתה. הפעם האחרונה ששררה משהו, היה זה אגרטל יקר מאד. קול מתקתק של יודיה סיפר לה איך שרייבתה הגדולה ביותר של קאלאס, היא רנאטה טיברדי, זכתה להצלחה המסתורית ביותר שלה על במת לה סקאלה, אחרי שבמשך שבע שנים מנעה הקאלאס את הופעתה במיקודש האופרה של מילאן. מריה השחורה ניתקה את השתה הטלפונית באמצעה, נטלה את האגרטל — וטראח!

אחריכך נשכבה על הספה הגדולה של הטרקלין, ובכתה. היא בכתה על שנובה את בעלה הזקן והטוב; על שאחרי חודשים של אהבה מאושרת עם אריסטוטל אונאסיס, הפנה אליה מאהבה את הגב; על העלבון הצורב שהטיחה בפניה טינה אונאסיס, כאשר ביקשה גם מבעלה — לא מפני ש'הלך עם קאלאס, אלא מפני שהלך עם איוה אלמנה אמריקאית מדרגה שליטית ש' אינה מגיעה לרמתה. פרות סגירת שערי ארץ הגדולות ב' יותר בעולם לפני, על קריאת הכובש של הקהל ברחוב; ועל הצלחת הטיבאלדי.

בן לילה שכחו אנשים את מעלותיה של הקאלאס במ' הוללות והחלו במ' כרים רק בהטאיה: הם זכרו את הב' עיטה שבעטה ב' טיגור במריה רדי' מוניקו, מפני שהצי' ליח להחזיק טון ב' ביה זמן ארוך יותר ממנה, כאשר שרו אריה בלוציה די למרור. הם זכרו כיצד הלכה פעם לשמוע את רינאטה טיבלדי המתוקה ש' רה באופרה, התיי' שבה בשררה הרא' שונה, גילגלה את

ביתם מוצף מתנות, וכל ה' רואה אותם תמלא שמחה למראה אושר. אושרו של חוג יהיה שלם כאשר יולד להם ילד. הם אינם מבוגים מדי. הסבא של אם עמוס חכם ושא אשה בגיל 68 וחולדי ילדים.

אם תקרא לי, אני אציל אותה בפעם נוספת! כי הוא עוד אוהב אותה. אבל הקאלאס גאה מדי, היא לא תשוב אליו. היא אנוכית מאד, סיפרה עליה אמה, "רק יצור אחד היא אוהבת בעולם — את מוניקו." טוני הוא כלב.

השאח אוהב אותה

פרח ריבה, קיסרית איראן, מצפה עד שתופיע התוצאה, אבל כבר עכשיו ער מרת חצר השאח על הראש מרוב שמחה ולא דחאק מפני שמצפים סוף-סוף ליושר עזרי. "אפילו אם לא תלד לי בן", הכריז השאח, "לא אגרש אותה."

כי הוא אוהב אותה. מדי בוקר, בשעה עשר, הוא מסטיק לי רגע את עבודתו, מרים את שופרת הוהב של הטלפון שבמשרדו, ומודיע לאשתו: "בוקר טוב פרה. הגיע זמן לקום." ופרח עונה: "כן, הוד מלכותך."

האבתם היא אהבה גדולה ואמיתית. פרח יוצאת עם השאח לשחות, לדהור במכוניות מירון, לגלוש על מחלקים בשלג של הרי טהראן. מדי יום היא מסתגרת בחזר מיוחד, שם היא עובדת על מתנת השנה החדשה לבעלה: פורטרט שהיא מציינת על פי הזכרון. בערבים, לפני שהיא שוכבת לישון,

השאח ופרח

היא מתפללת שאלוהים יאפשר לה גם לי הגיש לבעלה את המתנה העליונה: בן זכר, כי השאח המסכן, שאביו היה פעם סמל בצבא הפרסי, ועלה בדרגה עד לתואר "מלך המלכים", לא זכה לבן, לא מאשתו הראשונה, נה פאזויה היפה, ולא מאשתו השנייה, סוראיה היפה עוד יותר. אבל גם אם תלד בת, אין לה מה לחשוש. בעלה אוהב אותה אפילו יותר מאשר אהב את סוראיה. ושהוא אוהב אותה יותר מאשר אהב את סאוויה, אחות פארוק — על זה אין כל ויכוח.

החקירה נמשכת

לידיעת ועדת הפרסים של אגודת העתונאים: יש מועמד רציני להענקת פרס העיתונות של העתונות הישראלית. כתב של אחד הצהרונים, שאת שמו הח' לסתי לשמור בסוד, התפרסם לפני כשנה בשל סידרת מאמריו על תעשיית האהבה של תל אביב. הוא ערך באותה הזדמנות חקירה מעמיקה בנושא, ותוך כדי הכיר את הכתובות של רוב בתי הביוליים של העיר. הוא לא שכה אותן — כפי שהס' תבר השבוע למשרדה בצורה המשכנת וה' בלתיאמצעית ביותר.

כי כאשר ערכה את סריקתה המפורסמת במלון אופיר, ועצרה את ברלה המפורסם, היה גם אותו כתב בין באיהבית שנעצרו. הוא טען שנודמן למקום לגמרי במקרה: הלך ללחץ חבר לכתובת סמוכה, ובעברו ליד המלון שם את ליבו להמולה ולהת' קהלות. כתונאי זריו, נכנס להראות מה מתרחש.

הוא היה כלכך זריו, שהספיק להיכנס ל' מלון עוד לפני שהגיעה המשטרה, ועוד לפני שנוצרה בחוף ההמולה, שמשכה את תשמות לבו בעת שעבר לתומו ברחוב.